

Alhoewel sedert 1648 en 1649 mede-eigenaar van twee lakenververijen noemt hij zich in zijn problemen met het Hoogheemraadschap over het Cleynpolderken in 1650 en 1654 ¹⁷¹) koopman; in alle andere stukken in dit dossier wordt geen beroep vermeld. Hij heeft deze processen telkens bijna of helemaal verloren, is in 1655 tot betaling van de kosten veroordeeld, krijgt in februari 1656 weer opdracht een opening in de kade van het kleine poldertje te maken ¹⁷²) en heeft in dat jaar, naar hij zelf zegt in zijn 'Oude ware beschrijvinge van Schielandt' ¹⁷³) het goet van Polderburgh, groot 6 morgen, 3 hont en 21 roeden verkocht aan Willem Nieupoort.

Hij is dan al kapitein van de schutterij en blijft dat tot hij in 1663/64 schepen wordt. In 1663 heeft hij ruzie met een buurman over een sloot buiten de Hofpoort. In 1664/1665 is hij voor de tweede maal schepen en dan houden zijn openbare functies op. Van 1662-1664 is hij betrokken geweest bij de bouw van het nieuwe gemeenelandshuis. In 1669 kreeg hij een octrooi voor een pompwerk, verkocht 'den Grooten Turck', alsmede zijn aandeel in de ververij van zijn broer en installeert een kalendermolen die tot zijn dood in zijn bezit blijft. De Oude ware beschrijvinge van Schielandt heeft hij naar eigen mededeling in 1672 geschreven. Hij overleed in 1676 en liet een indrukwekkende nalatenschap na, zowel aan roerende goederen waarbij het grote aantal schilderijen en boeken opvalt ¹⁷⁴), als aan onroerende goederen ¹⁷⁵).

Ook in de 17de eeuw moet alles wat met de lakenfabricage en lakenhandel te maken had nog even belangrijk en winstgevend zijn geweest als toen hierdoor de basis van de rijkdom van Vlaanderen en later Engeland werd gelegd. Hoe had anders de koopman Jacob Lois zoveel tijd kunnen besteden aan zijn processen met dijkgraaf en hoogheemraden van Delfland of aan zijn openbare functies in Rotterdam, aan zijn uitvindingen, bouwactiviteiten, het schrijven van kronieken met tekeningen?

Nu weer even terug naar het dossier Polderenburg in 1653. Op 5 december 1652 had de vergadering van dijkgraaf en hoogheemraden besloten, dat partijen recht hebben op de stukken ¹⁷⁶); op 27 juli 1653 veroordelen zij Jacob Lois tot boeten overeenkomstig de uitspraak van 3 oktober 1652 ¹⁷⁷). In die tussentijd zijn er officiële afschriften gemaakt van acten uit 1603 en 1626, er is een getuigenverklaring opgenomen over zaken die 37 of 38 jaar geleden hebben plaatsgevonden, er is een vreemd-